

TÉMA 10: VZÁJOMNÉ DÁVANIE

Prehľad témy

Všetci sme dostali od Boha požehnanie v podobe finančných prostriedkov. Jeden z dôvodov je, aby sme ich investovali do práce, ktorú on robí prostredníctvom miestneho zboru. Avšak keď hodnotíme svoju úlohu v zbore, peniazom veľmi často pripisujeme prímalú dôležitosť. V dôsledku toho prichádzame o veľké výsady a príležitosti, ktoré Boh ponúka členom svojho tela.

V tejto téme:

- Preskúmame, čo Biblia učí o zdieľaní našich finančných prostriedkov v zbore.
- Zhodnotíme našu vlastnú štedrosť a strategickú efektivitu nášho dávania.

Pochopenie témy

Čo nám Biblia hovorí o našich finančných a iných prostriedkoch? Aký dopad by mala mať Božia milosť na túto oblasť nášho života? Ako môže náš vzťah s Kristom ovplyvniť spôsob, akým nakladáme so svojimi peniazmi, majetkom a ďalšími zdrojmi?

Výroky

(Výroky sú úryvky a citáty, ktoré vás majú priviesť k uvažovaniu o téme. Môžu a nemusia odrážať biblickú múdrosť.)

„Kresťan by mal dávať Pánovi aspoň 10 percent zo svojich príjmov.“

„Už ma unavuje, že zbory odo mňa stále pýtajú peniaze. Niečo dávam, ale zdá sa, akoby sa zbory stále snažili vo mne vyvolať pocit viny za to, čo nedávam.“

„Dávanie zo srdca prekypujúceho Božou milosťou bolo vždy ideálom Božieho ľudu. Keď srdce prekypuje milosťou v dávaní, značná časť našich príjmov ide Bohu.“
–Rev. Kent Hughes

„Nedávame preto, aby sme od Boha niečo dostali. Dávame, lebo sme už od neho dostali všetko.“

„Väčšinu svojho príspevku nedávam do zboru – zdá sa, že ten má už aj tak dost. Dávam ľuďom, o ktorých viem, že to potrebujú.“

„Ukážte mi, koľko niekto dáva Pánovi, a ja vám ukážem, ako veľmi ho miluje.“

Príklad zo života

Katka

Katka je dennou študentkou a aby mohla študovať, pracuje na čiastočný úväzok. Keď zaplatí svoje účty, ostane jej veľmi málo, aby si mohla dovoliť niečo „extra.“ Keď

sa v nedeľu v zbere koná zbierka, dáva tam všetko zvyšné, čo si môže dovoliť. Hoci si stále dáva záležať na tom, aby do zbierky prispela, tá suma závisí od jej ďalších výdavkov.

Naposledy v nedeľu hovoril kazateľ o dávaní, a vyzval zhromaždenie, aby si ctili Boha svojimi financiami. Vysvetlil, že veriaci by mali Pánovi dávať štedro a pravidelne, podľa svojich príjmov. Katka bola touto správou oslovená, ale nie je si istá, ako to uplatniť vo svojom živote. Nejde o to, že by míňala svoje peniaze na pôžitky, ona sa proste snaží nejako sa pretĺcť. No napriek tomu má pochybnosti o svojom dávaní Pánovi. Mala by dávať viac, ako dáva? Koľko by mala dávať? Čo keď to bude znamenať, že nebude môcť platiť účty?

Ako by ste reagovali na Katkinu situáciu a ako by ste odpovedali na jej otázky?

Aká hlavná otázka alebo téma tu stojí pred nami?

Štúdium Písma

1Korintanom 16:1-2

Pokiaľ ide o zbierku pre svätých, aj vy urobte tak, ako som to prikázal cirkvám v Galácii. 2 Nech si každý z vás v prvý deň po sobote odloží, čo by mohol usporiť, aby sa zbierky nerobili vtedy, keď prídem.

Tento odsek aj nasledujúce z 2 Korintanom sa zaoberajú rovnakou situáciou: v Jeruzaleme nastal veľký hlad a veriaci sa ocitli v extrémnej núdzi. Pavol zbieral peniaze od viacerých ázijských zborov, ktoré založil, aby ich zanesol ako dar zboru v Jeruzaleme. Korintania boli prví, ktorí sľúbili peniaze, a Pavol im píše, aby zozbierali svoj dar predtým, ako príde.

Aké princípy finančného dávania nachádzate v týchto veršoch?

2Korintánom 8:1-9

Chceme, bratia, aby ste vedeli o Božej milosti, ktorej sa dostalo cirkvám v Macedónsku. 2 Tak sa osvedčili v mnohom súžení, že z ich nesmiernej radosti a krajnej chudoby vzišla ich bohatá štedrosť. 3 Dosvedčujem, že dobrovoľne dali podľa možnosti, ba i nad svoje možnosti. 4 Sami nás naliehavo prosili, aby sme im dopriali mať účasť na tejto milosti a na službe svätým. 5 A nielen ako sme dúfali, ale najskôr sami seba dali Pánovi a potom aj nám, podľa Božej vôle, 6 takže sme poprosili Títa, aby tak, ako začal toto dielo lásky medzi vami, aj ho dokončil. 7 Tak ako vo všetkom oplývate hojnosťou: vo viere i v slove, v poznaní i vo všetkej horlivosti a v láske, ktorú máte z nás, tak vyniknite aj v tomto diele lásky.

8 Nehovorím to ako príkaz, ale spomínam horlivosť iných a tak skúšam aj pravosť vašej lásky.

Vo svojom druhom liste korintským veriacim Pavol naznačil, že ešte nezobierali dar pre zbor v Jeruzaleme. Pavol ich vyzýval, aby dodržali slovo a ako príklad použil kresťanov v Macedónii, medzi nimi zbory vo Filipis a Tesalonikách.

Ktoré vlastnosti robia dávanie macedónskych kresťanov takým dobrým príkladom pre Korintánov aj pre nás?

Čo má Pavol na mysli vo verši 5, keď hovorí, že „najskôr sami seba dali Pánovi a potom aj nám, podľa Božej vôle“? Prečo je to dôležité?

Aký je význam Pavlovho odkazu na Ježiša vo verši 9?

Aké princípy finančného dávania nachádzate v týchto veršoch?

2Korintanom 9:6-15

Je to tak: Kto skúpo seje, skúpo bude aj žať, kto však seje štedro, štedro bude aj žať. 7 Každý tak, ako si umienil v srdci: Nie s nevoľou alebo z donútenia, lebo ochotného darcu miluje Boh. 8 Veď Boh má moc rozhojniť vo vás všetku milosť, aby ste mali vždy a vo všetkom všetkého dostatok na každý dobrý skutok, 9 ako je napísané:

Rozsýpal, dával chudobným, jeho spravodlivosť trvá naveky.

10 A ten, ktorý zabezpečuje rozsievačovi osivo a chlieb na jedenie, dá a rozmnoží aj vaše osivo a dá vzrast plodom vašej spravodlivosti. 11 Z každej stránky budete obohatení vo všetkej dobrosrdečnosti a tá v nás vzbudzuje vďačnosť voči Bohu.

12 Pretože konanie tejto posvätnej služby nielenže odstraňuje núdzu svätých, ale sa aj znásobuje mnohými prejavmi vďaky voči Bohu. 13 Veď tým, že sa osvedčujete v tejto službe, oslavujú Boha za to, že sa poslušne podriaďujete Kristovmu evanjéliu a dobrosrdečne sa delíte s nimi i so všetkými. 14 Budú sa za vás modliť a túžiť po vás pre nesmiernu Božiu milosť vo vás. 15 Vďaka Bohu za jeho nevýslovný dar!

Aké princípy finančného dávania nachádzate v týchto veršoch?

Čo má Pavol na mysli, keď hovorí o „obohatení“ vo verši 11?

Prečo Pavol spomína, že iní vzdávajú vďaku Bohu vo veršoch 12-15? Prečo je to dôležité?

Skutky 4:32-37

Množstvo tých, čo uverili, bolo jedno srdce a duša a nikto nepokladal za svoje nič z toho, čo mu patrilo, ale všetko mali spoločné. 33 Apoštoli s veľkou mocou vydávali svedectvo o zmŕtvychvstaní Pána Ježiša a na všetkých spočívala veľká milosť. 34 Nikto totiž medzi nimi netrpel biedou, pretože všetci, čo mali polia a domy, ich predávali a čo za ne utržili, prinášali 35 a kládli k nohám apoštolov a každý dostal podľa toho, koľko potreboval.

36 Aj Jozef, ktorému apoštoli dali prídome Barnabáš, čo v preklade znamená syn útechy, levita, rodák z Cypru, 37 mal roľu, predal ju, priniesol peniaze a položil ich k nohám apoštolov.

Tento oddiel je jedným z Lukášových opisov raného jeruzalemského zboru. Mnohí ľudia, ktorí neboli z Jeruzalema, uverili v Ježiša a zostali tam, aby sa od apoštolov naučili viacej o Ježišovi. Preto mnohí ľudia v zbore nežili vo svojich domoch mali k dispozícii len minimálne alebo žiadne vlastné prostriedky na živobytie. Mnohí ďalší noví kresťania z mesta reagovali na túto potrebu ohromnou štedrosťou.

Čo podľa vás motivovalo veriacich tak štedro dávať tým, ktorí to potrebovali?

Znamená tento príklad týchto veriacich, že by sme mali celý svoj majetok dať zboru?

Aké princípy môžeme prevziať od týchto raných veriacich a uplatniť ich v našom živote?

Nahliadnutie do iných zdrojov

„Tímový duch: Milosť dávania,“ Tony Evans.

Deviata kapitola z knihy *The Victorious Christian Life*. Copyright © 1994. V origináli použité s dovoľením Thomas Nelson Publishers. Všetky práva vyhradené.

Tímový duch: Milosť dávania

Z knihy *The Victorious Christian Life*, Tony Evans

Jeden vtipný príbeh hovorí o kazateľovi, ktorý svojmu zhromaždeniu kázal o potrebe napredovania zboru. Začal slovami „Deti, ak sa máme ako zbor začať posúvať dopredu, budeme musieť kráčať.“

Diakon sediaci v prvej lavici odpovedal: „Veru tak, brat kazateľ, nech zbor kráča.“

A kazateľ pokračoval: „Ak sa máme posúvať dopredu, ďalší krok bude, že zbor bude musieť bežať.“

A diakon znova súhlasne poznamenal: „Áno, brat kazateľ, nech len beží, nech len beží.“

Kazateľ pokračoval: „A po bežaní bude čas letieť.“

Diakon znova súhlasil: „Nech len zbor letí, nech len letí.“ Nato kazateľ povedal: „Tak, je čas urobiť zbierku, aby zbor mohol letieť.“

A diakon odpovedal: „Nech len kráča, nech len kráča.“

Žiaľ do zborov dnes prenikajú takéto postoje.

Vlastne je to výsmech, že priemerný príspevok do zbierky amerických kresťanov je len dva a pol percenta, čo je oveľa menej, ako minimálnych desať percent, ktoré Boh očakáva od svojich ľudí. Avšak dávanie je objektívnym meradlom nášho napredovania k duchovnému víťazstvu. „Veď kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce“ (Matúš 6:22).

Podstata správcovstva

Jedna z myšlienok, ktorá je pre ľudí najťažšie pochopiteľná, je, že my nevladneme absolútne nič a Boh vlastní všetko. Boh si robí nárok na vlastníctvo celej zeme a všetkého, čo na nej žije (Žalm 24:1, 89:11). Písmo hovorí, že všetko dobré pochádza od Boha (Jakub 1:17).

Skutočnosť, že sme len správcovia alebo manažéri, nie vlastníci, spomína Šalamún, keď hovorí: „Ako vyšiel z tela svojej matky, tak sa nahý vráti“ (Kazateľ 5:14). Ako hovorí staré príslovie: „Pohrebný voz nemá spiatočku.“

Dobry správca si je vedomý Božieho vlastníctva a poddáva sa mu. Zlý správca berie Božie vlastníctvo a používa ho na svoje sebecké účely. Správcovstvo zahŕňa náš čas, naše nadanie, naše zdroje a naše vzťahy – všetko.

Dostať výsadu správcovstva je niečo ako keď majiteľ veľmi bohatej a úspešnej spoločnosti dá svoju firmu človeku, ktorý neabsolvoval ani základnú školu. Tento človek nespravil nič, aby si získal túto priazeň, no napriek tomu mu majiteľ tú spoločnosť dal a je mu k dispozícii, aby mu ukázal, ako ju má spravovať.

Zmýšľať ako manažér a nie ako vlastník je nemalá vec. Duchovné víťazstvo alebo duchovná porážka závisí od toho, aký postoj budete mať. To sa dá ilustrovať tak, že sa pozrieme, čo sa deje, keď si niekto dom kúpi a nie prenajme. Väčšina ľudí chce bývať vo vlastnom, aby mali vytúženú slobodu

a nezávislosť a aby sa nemuseli za svoje správanie vo svojom príbytku nikomu zodpovedať.

Avšak prenajatie má pred kúpou isté výhody. Keď si bývanie prenajmete a nejaká dôležitá vec sa pokazí – začne pretekať strecha, prestane fungovať kúrenie alebo praskne potrubie – je to majiteľ, kto má zodpovednosť dať veci do poriadku (za predpokladu, že máte dobrého prenajímateľa). Na druhej strane, ak ste vy vlastníkom vášho bývania a stane sa takáto vec, ostáva to na vás.

Presne takto funguje náš život pred Bohom. Keď sa snažíme žiť bez závislosti na ňom, potom je našou zodpovednosťou napravovať náš život, keď sa pokazí. Na druhej strane, keď fungujeme jednoducho ako správcovia a uznávame Boha ako vlastníka našich životov, pokazené časti svojich životov môžeme prenechať Jemu a On ich opraví. Ide o to, že život je príliš komplexný a satan primocný, aby sme si naše životy úspešne riadili sami.

Dobry správca si je vedomý Božieho vlastníctva a poddáva sa mu.

Sme správcami našich finančných prostriedkov

Asi žiadna záležitosť týkajúca sa správcovstva nie je medzi kresťanmi tak veľmi nepochopená ako dávanie. Postoj mnohých ľudí, ktorí chodia do zhromaždenia, je jasný (tak jasný, že niektorí kazatelia sa vyhýbajú tejto téme, aby sa vyhli negatívnej reakcii): „O stave mojej duše môžete hovoriť čo len chcete, ale ako náhle spomeniete moju peňaženku, padám odtiaľto.“

Títo bratia a sestry trpia chorobou s názvom „cirhóza darcu,“ neduhom, ktorý bol objavený v roku 34 n.l. tímom manželov s menami Ananiáš a Zafira. Tento vážny stav ochromuje pacientove ruky, keď majú siahnúť do peňaženky alebo prispieť do košíka so zbierkou. Tieto zvláštne príznaky sa nikdy nevyskytujú v prostredí ako je golfový klub, supermarket, obchod s oblečením alebo dobrá reštaurácia. Boli síce pokusy liečiť tento stav daňovými úľavami, ktoré je možné poskytnúť pacientom, u ktorých dochádza k dočasnému ústupu príznakov, avšak táto terapia priniesla zväčša len dočasné a nespoľahlivé výsledky.

Zrejme vám je jasné, že ľudia s touto poruchou nesprávne rozumejú biblickému učeniu o správcovstve – myšlienke, že Boh je skutočný vlastník všetkého, čo máme, a že my sme len správcovia jeho zdrojov. Takýto úsudok je správny, ale neúplný. Kresťan, ktorý nedáva, neporozumel nielen správcovstvu, ale ani *milosti*, pretože vždy, keď hovoríte o peniazoch, ekonomike alebo využívaní prostriedkov, nachádzate sa v oblasti *milosti*.

Určite ste už počuli, že „blaženejšie je dávať, ako prijímať“ (Skutky 20:35). Väčšina ľudí, ktorí citujú túto známu frázu, súhlasí, že pravdepodobne je blaženejšie dávať, ale hlboko vnútri cítia, že prijímať je oveľa príjemnejšie. Ich logika je založená na svetskom predpoklade, že dávanie zahŕňa strácanie a prijímanie zahŕňa získavanie.

Aby ste pochopili chybnosť takejto logiky, musíte byť poučení o ekonomike milosti, o ktorej sme hovorili v kapitole 2. V pozemských bankách to funguje tak, že čiastka na každom šeku, ktorý vypíšete, sa odčíta od celkového stavu vášho účtu. Ale v nebeskej banke – Banke Milosti - to tak

nefunguje. Vždy, keď vykonáte platbu v podobe skutku milosti, daru niekomu v núdzi, alebo služby v zbore, tá suma sa vám na účet *pripíše*. Avšak služba, ktorú niekomu odopriete, sa vám z účtu *odpíše*. Je blaženejšie dávať ako prijímať, dávanie zvyšuje sumu na vašom účte milosti. Stále dávajte a účet sa nikdy nevyčerpá.

Žiaľ, väčšina kresťanov chce len prijímať. Kresťanov môžeme rozdeliť na tri skupiny: Prví sú „kamene,“ do ktorých treba neustále bŕšiť, a i tak je výsledkom len zopár iskier a úlomkov. Druhí sú „špongie.“ Keď ich dostatočne stisnete, niečo z nich vypadne. Tretí sú „medové plásty,“ ktorí prekypujú vrodenu sladkosťou a vydávajú to, čo si vnútri nahromadili. Veriaci v tejto poslednej skupine pochopili ekonomiku milosti.

Táto myšlienka nás vedie k dvom obzvlášť významným kapitolám v Biblii: 2Korintianom 8 a 9. Možno budete premýšľať, či témou tejto časti Pavlovho listu je dávanie alebo

milosť. A práve to robí tento oddiel tak mocným. Pavol ich vnímal ako navzájom prepojené. Zbor v Korinte nedodrжал finančný záväzok a neposlal peniaze kresťanom v Jeruzaleme. Či ich dar sa stal obeťou nejakej ekonomickej krízy alebo ho prosto venovali v prospech nejakého iného

projektu, nevieme. No nech bol dôvod akýkoľvek, Korint sa so splnením svojho sľubu omeškal o celý rok. Ako reakciu na to im Pavol nielen pripomenul ich záväzok, ale dal im veľmi cennú lekciu o milosti.

Motivácia pre dávanie

Apoštol Pavol povedal niečo v tomto zmysle: „Ak chcete porozumieť milosti, pozrite sa na vaše sesterské zbory v Macedónii. Teraz sa stretávajú v chudobnej štvrti mesta. A ako keby ich chudoba nebola dosť hlboká, sú ešte i prenasledovaní, možno i napádaní pre svoju vieru“ (2Korintianom 8:1-2).

Pavol pokračuje a vraví, že napriek týmto okolnostiam kresťania v Macedónii prekypovali štedrosťou. To ale vyzerá ako protirečenie. Ako len môžu chudobní prekypovať štedrosťou? Odpoveďou je milosť. Napriek ich ekonomickej situácii im Boh udelil tak veľa svojho pokoja, moci a prítomnosti, že na to museli reagovať. Pavol bol ich záväzkom ohromený. Povedal:

**Kresťan, ktorý nedáva,
neporozumel nielen
správcovstvu, ale
ani milosti...**

„Dosvedčujem, že dobrovoľne dali podľa možnosti, ba i nad svoje možnosti. Sami nás naliehavo prosili, aby sme im dopriali mať účasť na tejto milosti a na službe svätým“ (2Korintanom 8:3-4).

Nepotrebovali žiadnych profesionálnych finančníkov. Žiadne žobranie, žiadne lotérie, žiadne predávanie domácich produktov, žiadne finty. Tí ľudia chceli dávať tak veľmi, že prosili Pavla, aby mohli mať tú výsadu.

Kedy ste naposledy videli niekoho, kto by sa v zbere postavil a povedal: „Už stačí, viac to nevydržím. Musím dať *teraz*. Prineste mi košík na zbierku!“ Viete si prestaviť, ako by kazateľovi od úžasu spadla sánka až na zem pri pohľade na jediného veriaceho, ktorý by bol tak odhodlaný dávať?

Keď porozumieme milosti, naše okolnosti nebudú mať na dávanie žiaden vplyv. Keď porozumieme milosti, naše nutkanie dávať nebude ovplyvnené pomerom dlhov a príjmov, stavom burzového trhu, výškou daní, aktuálnym

rozpočtom, pohybom po spoločenskom rebríčku, istotou zamestnania ani ničím iným. Namiesto toho bude naše dávanie riadené našou potrebou milosti.

Keď zažívame ťažké časy, Boha potrebujeme viac, nie menej.

Potrebujeme viac pomoci, viac Ducha, viac pokoja, viac moci. Macedónski kresťania sa nachádzali v kritickom okamihu. Už už sa im išla prepadnúť strecha. A preto vraveli: „Pavol, potrebujeme milosť. Prosím, prijmi túto zbierku, aby sa mohla vyliat Božia milosť a naplniť naše najhlbšie potreby. Chceme vykonať platbu na náš nebeský účet, pretože potrebujeme navýšenie na našom účte milosti viac ako kedykoľvek predtým.“

Dôkazom tejto hromadiacej sa milosti je ich prekypovanie radosťou, jediným vlastníctvom, ktorého mali hojnosť. Ak máte radosť, zaobídete sa bez mnohého. Bez radosti vás zdeprimuje i bohatstvo.

Nemám v úmysle oslavovať chudobu. Proste tvrdím, že Boh, vo svojej nesmiernej milosti nám umožňuje vyrovnať sa i s najťažšími okolnosťami tak, že nás zmocňuje povzniesť sa nad ne.

Keď som študoval v seminári, so ženou sme si často kládli otázku, ako na ďalší deň nasýtíme naše deti. Dokonca i hotdogy a fazuľa boli lahôdky, ktoré sme si s mesačným príjmom 350 dolárov mohli

sotva dovoliť. Iba jeden finančný plán vyzeral byť bezpečný: Oddeliť peniaze pre Pána a najprv dať tie. Dať ich pred platbou za dom. Dať ich pred zvažovaním, ako zaplatiť školné. Dať ich pred nákupom hotdogov a fazule. Ak sme chceli prežiť, museli sme sa spoliehať na Božie zdroje. A by som bol závislý na Božích zdrojoch, musel som sa naučiť závisieť na Bohu vo viere.

Dávali sme kvôli našej potrebe milosti. A Boh sa o nás staral verne, trvale a často zázračne. Keď sme peniaze potrebovali, mali sme ich, a prekypovali sme radosťou. Radosť mi dala silu očakávať Božie zaopatrenie.

Takže na mňa nechoďte s hospodárskou krízou. Nespomínajte stratu zamestnania. Nespievajte tú otrepanú pesničku o ťažkých časoch a chýbajúcich peniazoch. Kresťania vypisujú šeky platené z Banky Milosti, nie z akciovej burzy. Sme závislí na Božom zaopatrení, nie na fungovaní ekonomickej mašinerie.

Keď porozumieme milosti, naše okolnosti nebudú mať na dávanie žiaden vplyv.

Výbery z Banky Milosti

Pavol zhodnotil aktíva korintských kresťanov a vyhlásil „[Ste bohatí.] Veď poznáte milosť nášho Pána Ježiša Krista, že hoci bol bohatý, stal sa pre vás chudobným, aby ste vy skrze jeho chudobu zbohatli“ (2Korintanom

8:9).

Blahoželám! Každý z nás je dnes taktiež bohatý. Viem, čo si myslíte: *Kde je to bohatstvo, ktoré údajne mám?* Keď rozumiete biblickej definícii bohatstva, dá sa ľahko spozorovať: „Mať všetko, čo potrebujete k plneniu zámeru, ku ktorému vás Boh povolal.“

Z nášho predošlého štúdia viete, že Boh vám už dal všetko, čo potrebujete, aby ste sa stali človekom, akého z vás chce mať. Teraz je rad na nás, aby sme nasledovali Ježišov príklad. Vloženie svojej božskosti do ľudského tela stálo Ježiša všetko, čo mal a všetko, čím bol.

A potom, keď zomrel na kríži za naše hriechy, napísal najväčší šek v histórii Banky Milosti. Duchovní ekonómovia sa hneď pustili do práce: „Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno nad každé meno, aby pri mene Ježiš pokľaklo každé koleno tých, čo sú na nebi, na zemi aj v podsvetí a aby každý jazyk vyznával na slávu Boha Otca: Ježiš Kristus je Pán“ (Filipanom 2:9-11). A Ježišov šek zdieľajú kresťania rovnocenne.

Rovnosť v dávaní

Výsledkom Ježišovej obete nebolo len Jeho oslávenie, ale i naše posvätenie – asi to najlepšie spojenie, kde obe strany profitujú. To samo o sebe je dôležité. Kresťanské dávanie nie je plán na potešenie strápených a na utrápenie tých, čo sa majú dobre. Jeho zámerom je súčasne naplniť potreby každého.

Pavol toto Korinťanom jasne ukázal: „Nejde totiž o to, aby sa iným uľahčilo a vám priťažilo, ale o rovnosť; aby váš terajší prebytok pomohol im v nedostatku a aby ich prebytok pomohol v nedostatku vám, čím sa dosiahne rovnosť“ (2Korinťanom 8:13-14).

V korintskom zbere bol vážny chaos. Hádali sa, bojovali, podvádzali a vzájomne sa udávali na súde. Muži spali s hocikým, chodili k prostitútkam a opijali sa. Ľudia boli zapletení do každého možného druhu bezbožného života. Do zboru chodili radi, ale delili sa na tábory, keď sa nemohli dohodnúť, či lepším kazateľom bol Apollo alebo Pavol. Boli relatívne zámožní, ale chýbala im radosť, súlad a pokoj. V skratke povedané, ako som už spomínal, boli svetskými kresťanmi.

Medzitým židovskí kresťania v Jeruzaleme trpeli hladom. Boli bohatí v radosti a istí vo viere, ale zúfalo hladní. A tak Boh zorganizoval výmenu. Hladní Židia boli nasýtení z nadbytku Korinťanov a Korinťania získali podiel na radosti, ktorou Židia prekypovali. Pavol spomína túto výmenu v 2Korinťanom 8:15: „ako je napísané: Kto mal mnoho, nemal nadbytok, a kto mal málo, nemal nedostatok.“

Pavlov odkaz na Starú zmluvu nám prináša užitočný príklad. V Exodus 16, odkiaľ cituje, Izraeliti putovali púšťou do zasľúbenej zeme. V tom čase boli vyhladovaní a smrť hladom sa im zdala celkom reálna. Keď ich vyhliadky vyzerali najčernejšie, Boh im zázračne dal jedlo v podobe manny, mäkkej bielej hmoty, ktorá padala na zem – duchovné cereálie zhora. S mannou prišlo jednoduché pravidlo: mohli ste si nazbierať iba toľko, koľko ste potrebovali na jeden deň. Jedinou výnimkou bol piatok, keď ste si mohli nazbierať množstvo na dva dni, keďže v sobotu manna neprichádzala.

Ako sa dalo očakávať, ľudia sa snažili hromadiť mannu. Veď čo ak si to Boh rozmyslí? Nemôže predsa uškodiť mať poruke malú rezervu. No vždy, keď sa hrabivci zobudili, čakalo ich nepríjemné prekvapenie: manna zhnila a scervivela.

Čo má toto spoločné so spojením milosti a dávania? Veľmi veľa. Boh sa postaral o všetky naše potreby z bohatstva svojej milosti. Keď sa budete snažiť nahrať si prostriedky, ktoré vám zveril, nebude trvať dlho, kým ucítite nepríjemný zápach. Boh nechce, aby ste žili zo včerajšej manny. Preto sa v Modlitbe Pánovej vraví „chlieb náš každodenný daj nám *dnes*.“ Boh chce, aby ste s ním kráčali deň za dňom. Chce, aby ste mu dôverovali o zajtrajšku, budúcom týždni a ďalšom roku.

Nuž, máš možno v mrazničke dosť chleba na dva-tri týždne, ale pritom stále žiješ len na včerajšej manne.

Niektorí kresťania s prekrásnymi domami majú hnijúce manželstvá, pretože sa snažia nahrať si Božie požehnanie. Iní majú peniaze v banke, ale nevedia vstať ráno do práce. Nie je to stres alebo pracovné vyčerpanie – je to problém hniloby. Malachiáš 3:8 kladie otázku: „*Smie človek okrádať Boha?*“ Teraz je odpoveď asi zrejmá.

Boh chce, aby sme každý deň mysleli na to, odkiaľ pochádza naše požehnanie, naše odpustenie a samotný náš život.

Tu nejde o peniaze, ale o našu reakciu na Božiu milosť. Boh chce, aby sme každý deň mysleli na to, odkiaľ pochádza naše požehnanie, naše odpustenie a samotný náš život. V Nárekoch 3:21-23 sa píše: „na toto budem čakať: na prejavy Hospodinovej milosti, že neprestávajú, že sa nekončia dôkazy jeho zľutovania. Každé ráno sú nové.“

Deliť sa s tým, čo máte dnes, je oveľa ľahšie, keď viete, že Boh sa postará aj o zajtrajšok. A keď príde piatok, budete mať rovnakú istotu, že myslí i na sobotu.

Neobhajujem lenivosť. Okolo nehybných ľudí, ktorí sedia v skupinách a čakajú na Božie zaopatrenie vznikli celé sekty. Namiesto toho pracujte tak usilovne, ako len viete, staňte sa takými silnými, ako sa len dá, podávajte najlepšie výkony, aké viete. A popri tom nikdy nezabúdajte, že všetko, čo sa k vám dostane, pochádza od Boha a je na to, aby sa dávalo, nie skladovalo.

Dávanie prvotín

Keď dávame, aby sme zakúsili víťazstvo v oblasti našich potrieb, musíme prestať dávať Bohu zvyšky. Mohli by ste Bohu dať milión Eur týždenne, ale ak by to bol milión zo zvyškov, bol by pre Boha neprijateľný. Boha si nectíme, keď sa naňho nespoliehame. Vždy, keď riešime naše vlastné záležitosti skôr, ako sa spoľahneme naňho, vlastne hovoríme: „Bože, nechaj ma, nech sa postarám sám o seba, a potom sa postarám o Teba.“

Preto sa v Prísloviach 3:9-10 píše: „Ucti si Hospodina zo svojho majetku a z prvotín každej úrody; potom sa tvoje sýpky naplnia obilím a tvojimi lisami bude pretekať mušt.“

Myšlienka prvotín pokračuje dokonca i v Novej zmluve. Pavol povedal korintským kresťanom: „Nech si každý z vás v prvý deň po sobote odloží, čo by mohol usporiť“ (1Korintanom 16:2). Kresťania majú začať každý týždeň uctievaním Boha, čo zahŕňa

i dávanie. Prvotiny neznamenajú, že desať percent patrí Bohu a deväťdesiat nám. Bohu patrí sto percent. Keď si ho uctíme prvými desiatimi percentami, hovoríme: „Pane, pretože ty si mi dal prvých desať percent z mojej úrody, chcem potvrdiť svoju dôveru v to, že mi dáš aj tých ďalších deväťdesiat.“ Dávanie prvotín Bohu je záloha, prejav, že mu dôverujete, že sa postará o vaše potreby v každej oblasti vášho života.

Pravda o Božej bohatej milosti a starostlivosti sa ukázala mne a Lois počas obdobia, keď som bol v seminári. Vlastnil som auto Grand Prix, ročník 1971. Ako som spomínal, mesačne som zarobil 350 dolárov a mal som tri deti (teda nič, čo by sa dalo nazvať prepychovým životom), avšak vždy sme najprv dávali 50 dolárov Bohu. Pomerne veľké percento, ale boli sme si vedomí toho, že potrebujeme všetku Božiu pomoc, ktorú by sme mohli dostať.

Moje auto zúfalo potrebovalo vynovenie a bol som v pokušení použiť peniaze určené do zbierky v danom mesiaci, aby som zaplatil renováciu auta. Ale po mnohom rozmýšľaní som sa rozhodol: „Nie, najprv si uctím Boha, a spoľahnem sa, že sa postará aj o opravu môjho auta.“

Krátko potom, keď som išiel autom, zbadal som, že sa mi spod kapoty valí dym. *Moje auto horelo!* Vyskočil som von, bežal

k telefónu a zavolať hasičov. Kým som čakal, na odtiahnutie auta, bol som na Boha veľmi nahneváný.

A tak moje auto odtiahli a ja som musel zohnať nejaké peniaze, aby mi poisťovňa zaplatila opravu auta (musel som zaplatiť zálohu 200 dolárov). Keď som šiel za poisťovák, ktorý mal urobiť obhliadku a auta, mimovoľne som spomenul, že musím nejakým spôsobom zohnať peniaze na zálohu. „Na akú?“ spýtal sa ma manažér.

Ukázal som mu dokumenty o poisťke. „Pane, neprečítali ste si tieto dokumenty dost pozorne.“ Potom mi ukázal miesto, kde bolo malým písmom napísané *v prípade požiaru bez zálohy*.

Z môjho nadšenia a správania sa na tom mieste by ste si mohli myslieť, že sme boli v kostole. Nielen že mi auto vynovili, ale dostal som aj nový alternátor, rozdeľovač a káble. Pod kapotou, tam, kde na tom záležalo, bolo moje auto takmer nové a jediné, čo ma to stálo, bolo uprednostniť

Boha. Tú lekciiu som nikdy nezabudol. Boh naozaj môže urobiť „omnoho viac, ako my prosíme alebo rozumieme,“ keď ho uprednostníme.

**Dávanie prvotín
záloha... dôverujete, že
sa postará o vaše
potreby v každej
oblasti vášho života.**

**Poctivosť
a transparentnosť
v dávaní**

Pavol varoval Korintanom: „Nechcem sa vami vychvaľovať, kým to nebudete brať vážne.“ Dobré úmysly sú v poriadku, ak ich následkom sú dobré činy. Povedal im: „Viem, že vám toto ani nemusím spomínať, túto pomoc Božím ľuďom. Pretože viem, akí ste dychtívi, aby ste to spravili, a priateľom v Macedónii som sa pred rokom chválil, že ste pripravení poslať zbierku. Vlaste to bolo vaše nadšenie, ktoré podnietilo k pomoci mnohých z nich. Ale posielam týchto mužov, aby som sa presvedčil, že ste naozaj ochotní, ako som im aj povedal, že budete, keď vyzbierate všetky peniaze. Nechcem, aby to dopadlo tak, že teraz som sa vo vás zmýlil. Veľmi by som sa hanbil - a vy tiež - keby niektorí z týchto Macedónčanov prišli so mnou len nato, aby zistili, že po tom, čo som im povedal, ochotní nie ste! (2Korintanom 9:1-7, parafráza).

Len aby sa uistil, že Korintania splnili, čo sľúbili, poslal Pavol do Korintu delegáciu. Chcel, aby sa k tomu postavili zodpovedne.

Kresťania sa veľmi hnevajú, keď zbor chce, aby sa mu zodpovedali. Mastercard, váš predajca áut a telefonická spoločnosť to robia neustále a počítame s tým. A zároveň očakávame od zboru, že nám za náš dar bude zaviazaný a nie, že ho od nás bude čakať.

U niektorých zámožných ľudí sa vyvinie problémový postoj. Vezmú si do hlavy, že je to pre zbor výsada, že tam chodia. „Správajte sa ku mne, ako sa patrí,“ hovoria, „pretože môžem zobrať svoje desiatky a nadanie do toho kostola za rohom.“ Títo ľudia to majú hore nohami. Nie je to výsadou zboru, že tam chodia; je to ich výsadou, že im zbor dovoľí doň chodiť. Ako my všetci, aj oni sú tým, čím sú, z Božej milosti.

A zase pripomínam, na úspechu nie je nič zlé. Ak vám Boh umožnil vzdelanie, nadanie a príležitosti, chváľte ho! Ale keďže všetci sme príjemcovia Božej milosti, pomáhajme si všetci navzájom primerane reagovať na túto milosť.

Biblické zbory, ktorým sa členovia zodpovedajú za svoje dary, sa nestarajú o veľkosť jednotlivých darov, ale o to, či ten dar je vhodnou odpoveďou na rozsah Božej milosti. Ak do zboru prispievate 1000 Eur zo svojho týždenného príjmu 10 000, nečakajte od Boha zvláštne uznanie.

Áno, je to množstvo peňazí. Áno, s týmto príspevkom sa v zbere dá spraviť veľa. Ale za to si nekúpite lavicu s vašim menom alebo miesto brata staršieho. Z perspektívy milosti nie je váš dar ani viac ani menej ako desaťcentovka od chlapca s vreckovým jedno Euro na týždeň. Obaja primerane reagujete na Božiu starostlivú milosť.

Očakávať od ľudí zodpovednosť a transparentnosť neznamená, že na nich robíme nátlak. Nátlak na darcov k dávaniu ich okráda o obrovské požehnanie a redukuje milosť na prosté získavanie finančných prostriedkov. Súhlasím, že robiť správnu vec pod nátlakom je stále lepšie ako nerobiť vôbec nič, ale osov, ktorý Boh sľubuje darcom, je vyhradený pre tých, ktorí sú motivovaní správnym pochopením milosti, a nie zmyslom pre neprijemnú povinnosť, spôsobeným pocitom viny. Pán odmeňuje ľudí s postojom „Pane, keby som nežil, nemohol by som dávať. Keby som mal zdravotné problémy, nemohol by som dávať. Keby som nemal vzdelanie, ktoré si mi umožnil, nemohol by som mať túto prácu

a nemohol by som dávať. Pane, od teba je všetko.“

Avšak keď niečo vyberiete z Banky Milosti, stane sa neuveriteľná vec. Zároveň sa vám váš účet navýši.

Výber z Banky Milosti spôsobí nárast na vašom účte

Ako som povedal, Boh reaguje na naše dávanie svojou milosťou. Toto sľúbil Pavol Korintčanom: „Veď Boh má moc rozhojniť vo vás všetku milosť, aby ste mali vždy a vo všetkom všetkého dostatok na každý dobrý skutok“ (2Korintčanom 9:8). Iste ste počuli príbehy (aj odo mňa) ľudí, ktorí dali do zbierky posledné Euro a dostali od Boha štedrú odmenu. Ale niektorí ľudia dávajú verne, obetavo a stále sú chudobní. Zlyhal Boh vo svojom sľube? Alebo nastalo akési kozmické oneskorenie?

Môžete sa spoľahnúť na skutočnosť, že Boh na verných nikdy nezabúda. Každý výber z Banky Milosti ma za následok nárast na účte. Niekedy má navýšenie podobu neviditeľného osohu, ako napríklad spokojnosť. Koľko ľudí by dalo posledné Euro za pokojnú myseľ? Elvis Presley,

Marilyn Monroe, Michael Jackson a ďalší mohli vymeniť svoje nadanie, slávu a majetok za život namiesto smrti, keby naozaj verili, že môžu mať pokoj – ten istý pokoj, ktorý máme my vďaka dostatočnosti Božej milosti.

Keby ste mohli vyrábať balenia dobrých vzťahov a predávať ich v supermarketoch, v momente by boli vypredané. Všetci túžia po živých, láskyplných vzťahoch – takých, aké nám Boh svojou bohatou milosťou umožňuje mať.

Väčšina ľudí by dala všetko za to, aby našli zmysel života. Veď načo žiť, keď život stratí význam? Tí, ktorí rozumejú Božej milosti si uvedomujú, ako ich životy zapadajú do Božieho plánu na budovanie jeho kráľovstva.

Navyše k všetkým týmto požehnaniám vypláca Banka Milosti úroky. Čím viac investujete, tým väčšiu dividendu dostanete. Alebo, aby som použil inú ilustráciu: „Kto skúpo seje, bude skúpo aj žať, kto však seje štedro, štedro bude aj žať“ (2Korintčanom 9:6). Nie je možné mať žať z poľa o veľkosti

Môžete sa spoľahnúť na skutočnosť, že Boh na verných nikdy nezabúda.

10 hektárov, keď sme zasiali len za hrst semena. Ale keď sadíte podľa očakávanej žatvy, vašich 10 hektárov stebiel sa bude prehýbať pod tromi, štyrmi, piatimi alebo ešte viacerými klasmi obilia. Pre farmára je to rekordná úroda. Pre bankára je to úrok. Pre kresťana je to mnohoraká Božia milosť.

Keďže Boh s nami jedná na základe milosti, je to na ňom, aby rozhodol, akú podobu bude mať úrok, ktorý dostaneme. Takže dávanie nie je o tom, že s Bohom obchodujeme (ako učí teológia prosperity), ale je to poslušnosť Bohu a dôvera, že sa postará o naše potreby podľa svojho bohatstva v Kristovi tak, ako uzná za správne.

V zbore sa má ľudia často pýtajú: „Máme dávať z hrubého príjmu alebo z čistého po zdanení?“ Ja odpovedám: „Čo myslíte, Boh vám dáva požehnanie zo svojho hrubého

alebo z čistého?“ A ešte im vravím: „Zabudnite na výhovorky a finty.“

Už žiadne finty

Zbor nepotrebuje viac akcií na získanie finančných prostriedkov. Nepotrebuje organizovať predávanie koláčikov alebo bazáre. A určite nepotrebuje žiadne neprimerané finty a výčitky svedomia. Naše zbory potrebujú veriacich, ktorí sú dostatočne zrelí vo viere na to, aby rozumeli, že dávanie je viac ako záležitosť peňazí.

Buďte pokojní, Boží plán, ktorí sa uskutočňuje od počiatku času, nestroskotá, keď podáte ďalej košík so zbierkou bez toho, aby ste doň vhodili príspevok.

Pán nepotrebuje vaše peniaze. Vy potrebujete jeho milosť.

*

Príprava vlastnej odpovede

1. Zoberte do úvahy všetko, čo ste študovali a napíšte niekoľko kľúčových princípov dávania Pánovi a zdieľania sa s druhými.
2. Tony Evans vo svojom článku spomína tri typy darcov: „kamene,“ „špongie,“ a „medové plásty.“ Do ktorej skupiny patríte? Prečo?
3. Uvažujte o princípoch, ktoré ste uviedli v otázke 1 a zhodnoťte svoj život. V čom zo spomenutého ste najsilnejší? Ktorý postoj alebo čin najviac chýba vo vašom živote? Akú oblasť dávania a zdieľania s druhými potrebujete zlepšiť?

Diskusia o téme

1. Aké princípy zdieľania a dávania Pánovi objavili členovia skupiny?
2. Aký vplyv majú finančné ťažkosti na túto tému? Čo by mala vo svojej situácii urobiť Katka?
3. Čo by nás malo motivovať k zdieľaniu našich finančných prostriedkov a k dávaniu Pánovi?
4. Tony Evans vo svojom článku píše: „Jedna z myšlienok, ktorá je pre ľudí najťažšie pochopiteľná, je, že my nevlastníme absolútne nič a Boh vlastní všetko.“ Keby sme toto naozaj chápali, ako by to zmenilo náš pohľad na naše financie?

5. Veríte, že Boh sa postará, keď budeme dávať obetavo a štedro? Prečo áno alebo prečo nie?
6. Navzájom si povedzte o tom, čo vás počas tohto štúdia najviac oslovilo. Aké praktické kroky plánujete podniknúť, aby ste viac ctili Boha v tejto oblasti svojho života?

Praktické činy poslušnosti

1. Ako zmenila táto diskusia vaše pôvodné porozumenie tejto téme? Svoje myšlienky zhrňte tu:
2. Ako to plánujete aplikovať (kedy, kto, kde, atď.)?
3. Vytvorte si vzťah zodpovednosti: Stanovte si ciele rastu vo viere týkajúce sa tejto témy a povedzte o nich svojej skupine a/alebo moderátorovi.

S Božou pomocou budem:

Tento študijný materiál a jeho kópie poskytuje slovenský vydavateľ užívateľom bezplatne. Jeho vydávanie však má svoje náklady. Pomôžete nám, ak ako vďačný používateľ tejto lekcie svojim príspevkom podporíte prípravu a vydanie ďalších kurzov. Ďakujeme Vám. Podrobnejšie informácie o podpore na: www.cb.sk/index.php/kniznica/zborova-kola